kaupmehhe kätte sanud, kelle kaupleminne nurja läinud; ja kolmas olli ühhe Sotlandi kaupmehhe holeks antud, se olli senni ärrasurnud ja temma pärrandus olli alles selletamatta.

Kaptein Braun püdis nüüd omma säddamele maad sata. Ta kinkis omma issale ni paljo, kui teisele mitme kullo tarwis ärraläks. Peälegi tem mal olli üks kinkimisse-kirri jures, mis ta jo enne olli walmis seädnud, ja misga ta omma mannemattele igga aasta kohto kahhekssakümmend Eerlingi-naela, se on meie rahha pel wiissadda höbbe Rubla, ja pärrast nende surma nisamma paljo omma wend dele lubbas. Omma norema wenna le ta tahtis peälikko nimme sata, ja kes kuist ta tahtis enese abbilisseks wotta sest et temmal nou olli Wabriko seäda, et teggiad inimesed seäl woiksid töödja toito sata. Üks ainus õde temmal olli, ja se olli kümmikule abbikaasaks, kelle ön olli öndama läinud. Sellele ta tahtis kolm tubbat Rubla anda. Wimaks ta jagga kolm sadda Rubla waestele seäl allewis, kus ta olli sündinud, ja andis keige allewi-rahwale joto.

Jaggamehhe meel peab hea ollema ja römoga Jummalat tännama, kes selletsinnatte hea ja helde inimesele ni rohket önne olli annud.

Wagga waese ön.

Saksamaal olli üks sinna Handwerkel haigusse, kalli leiwa ja nappi tö pärrast ni kehwaks läinud, et ta teiste hel e inimeste käest piddi armo ja abbi palluma. Ükskord temma läks ta ühhe hea inimesse palwele, kes jo monnikord temma peäle olli armo heitnud; agga temma armoandja ei olnud mitte keddo, waid maie läinud. Hädda aigas se waese Handiwerkli peäle, et temma ka ma-